

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 384-ҳадис

* أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالَّذِينَ عَلَى آثَارِهِمْ كَأَشَدِّ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، فُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاعُضَ وَلَا تَحَاسُدَ.

(رواه الشيخان عن أبي هريرة)

Жаннатга кирувчи аввалги жамоа Бадр кечасидаги (тўлин) ойга ўхшайди. Уларнинг излари нур таратиш жиҳатидан осмондаги дур юлдузидан ҳам кучлидир. Қалблари бир кишининг қалбига ўхшаб, ораларида на ихтилоф, на ғазаб ва на ҳасад бор.

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI